

jest najwyższa kwota zadeklarowana w trakcie trwania przetargu przez przedsiębiorcę, który wygrał przetarg.”;

7) w § 9:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Opłata za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego lub telewizyjnego, który nie zawiera reklam i audycji sponsorowanych, wynosi 20 % opłaty ustalonej na podstawie przepisów § 1—4.

2. Opłata za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego lub telewizyjnego, w którym reklamy zajmują nie więcej niż:

1) 2 % dziennego czasu nadawania programu i nie więcej niż 3 minuty w ciągu godziny, wynosi 50 % opłaty ustalonej na podstawie przepisów § 1—4;

2) 7 % dziennego czasu nadawania programu i nie więcej niż 6 minut w ciągu godziny, wynosi 75 % opłaty ustalonej na podstawie przepisów § 1—4.”,

b) uchyla się ust. 3—5,

c) ust. 6—8 otrzymują brzmienie:

„6. W przypadku przydzielenia częstotliwości przeznaczonych do współużytkowania przez różnych nadawców służących do rozpowszechniania ich programów radiowych lub telewizyjnych drogą rozsiewczą naziemną opłaty za koncesje udzielone tym nadawcom ustala się w wysokości proporcjonalnej do czasu, w jakim mogą używać częstotliwości do rozpowszechniania programu.

7. W przypadku zmiany na wniosek nadawcy terminu, na który udzielona została koncesja na rozpowszechnianie programu radiowego lub telewizyjnego drogą rozsiewczą naziemną na okres, o którym mowa w art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, opłata za zmianę ustalana jest na podstawie przepisów § 1—4 i § 9 ust. 1—2a i 6, przy czym L oznacza liczbę lat, o jaką

wydłużany jest okres obowiązywania koncesji, po zaokrągleniu do pełnej liczby lat, z uwzględnieniem liczby mieszkańców na obszarze objętym rozpowszechnianiem programu w dniu dokonania zmiany koncesji.

8. W przypadku zmiany koncesji polegającej na:

1) usunięciu ograniczenia, o którym mowa w ust. 1 lub 2, lub

2) usunięciu ograniczenia dobowego czasu nadawania programu radiowego lub telewizyjnego wynikającego z przydzielania częstotliwości przeznaczonych do współużytkowania przez różnych nadawców służących do rozpowszechniania ich programów drogą rozsiewczą naziemną, lub

3) rozszerzeniu koncesji o inną drogę, lub

4) zwiększeniu zasięgu rozpowszechnianego programu radiowego lub telewizyjnego (zwiększenie liczby mieszkańców objętych rozpowszechnianiem programu)

— opłata za zmianę koncesji podlega zmniejszeniu proporcjonalnie do okresu pozostałego do wygaśnięcia koncesji, po zaokrągleniu do pełnej liczby lat.”,

d) uchyla się ust. 9 i 10,

e) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Jeżeli w całkowitym zasięgu rozpowszechniania programu radiowego nie znajduje się miasto o liczbie mieszkańców ponad 200 tysięcy, opłata za udzielenie lub zwiększenie zasięgu koncesji wynosi 80 % opłaty ustalonej na podstawie przepisów § 1—7 i § 9 ust. 1—8.”.

§ 2. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodnicząca Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji:

E. Kruk

871

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 2 lipca 2007 r.

sygn. akt K 41/05

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Ewa Łętowska — przewodniczący,

Jerzy Ciemniewski,

Zbigniew Cieślak,

Teresa Liszcz,

Mirostaw Wyrzykowski — sprawozdawca,

protokolant: Krzysztof Zalecki,

po rozpoznaniu, z udziałem wnioskodawcy oraz Sejmu i Prokuratora Generalnego, na rozprawie w dniu 2 lipca 2007 r., wniosku Krajowej Rady Radców Prawnych o zbadanie zgodności:

- 1) art. 8 ust. 3 i 4, art. 9 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 13a, art. 16 i art. 22 w związku z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1505, ze zm.) w zakresie, w jakim odnoszą się do radców prawnych wykonujących zawód poza stosunkiem pracy oraz prawników zagranicznych świadczących pomoc prawną poza stosunkiem pracy w zakresie odpowiadającym zawodowi radcy prawnego, z art. 31 ust. 1 i art. 49 w związku z art. 2, art. 17 ust. 1 oraz art. 31 ust. 3 Konstytucji,
- 2) art. 11 ust. 5, art. 32 ust. 1, art. 33 oraz art. 34 w związku z art. 2 pkt 1 ustawy powołanej w punkcie 1 z art. 31 ust. 1 i art. 49 w związku z art. 2, art. 17 ust. 1 oraz art. 31 ust. 3 Konstytucji,
- 3) art. 7 ustawy z dnia 5 marca 2004 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 62, poz. 577) z art. 2 Konstytucji,
- 4) art. 8 ustawy powołanej w punkcie 3 z art. 2 oraz art. 42 Konstytucji,

orzeka:

1. Art. 8 ust. 3, art. 11 ust. 1 w związku z ust. 5, art. 13a ust. 1, art. 16 ust. 1 i 1a, art. 22 ust. 1 i 2 oraz art. 34 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1505, z 2004 r. Nr 62, poz. 577, Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 157, poz. 1119) w zakresie, w jakim nie dotyczą sytuacji, gdy instytucje obowiązują

ne w rozumieniu tej ustawy, świadczące pomoc prawną, ustalają sytuację prawną klienta lub wykonują inne czynności mające związek z postępowaniem sądowym, są zgodne z art. 49 w związku z art. 2, art. 17 ust. 1 i art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 1, art. 13a ust. 2, art. 16 ust. 2 i 3, art. 22 ust. 3 i 4, art. 32 ust. 1 oraz art. 33 ustawy powołanej w punkcie 1 nie są niezgodne z art. 49 w związku z art. 2, art. 17 ust. 1 i art. 31 ust. 3 Konstytucji.

3. Art. 7 ustawy z dnia 5 marca 2004 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 62, poz. 577) jest zgodny z art. 2 Konstytucji.

4. Art. 8 pkt 1 ustawy powołanej w punkcie 3 jest zgodny z art. 2 i art. 42 ust. 1 Konstytucji oraz nie jest niezgodny z art. 42 ust. 2 i 3 Konstytucji.

5. Art. 8 pkt 2 i 3 ustawy powołanej w punkcie 3 jest zgodny z art. 2 Konstytucji oraz nie jest niezgodny z art. 42 Konstytucji.

Ponadto postanawia:

na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 1 w związku z ust. 2 oraz w związku z art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643, z 2000 r. Nr 48, poz. 552 i Nr 53, poz. 638, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070 oraz z 2005 r. Nr 169, poz. 1417) umorzyć postępowanie w pozostałym zakresie ze względu na niedopuszczalność wydania orzeczenia.

Ewa Łętowska

Jerzy Ciemniewski
Teresa Liszcz

Zbigniew Cieślak
Mirostaw Wyrzykowski

872

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 3 lipca 2007 r.

sygn. akt SK 1/06

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Ewa Łętowska — przewodniczący,

Jerzy Ciemniewski — sprawozdawca,

Zbigniew Cieślak,

Marian Grzybowski,

Bohdan Zdziennicki,

protokolarz: Grażyna Szałygo,

po rozpoznaniu, z udziałem skarżącego oraz Sejmu i Prokuratora Generalnego, na rozprawie w dniu 3 lipca 2007 r., skargi konstytucyjnej Romana Mycieliskiego o zbadanie zgodności:

- 1) art. 626¹ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) w zakresie, w jakim wyłącza stosowanie art. 375 k.p.c. w wieczystoksięgowym postępowaniu apelacyjnym, z art. 45 ust. 1 w związ-